

Erasmus, avagy életem eddigi legjobb kalandja

Amikor megpályáztam az Erasmus ösztöndíjat, mindenki meglepődött. Tudniillik én mindig is nagyon ragaszkodtam a családomhoz, sosem szerettem azokat a táborokat, amiket távol az otthonomtól kellett töltenem. Soha nem gondoltam, hogy valaha egy másik országban fogok tanulni, még hozzá angol nyelven. Elképzelhetetlennek és távolinak tűnt. De úgy éreztem, ezt mindenképp meg kell lépnem, különben sosem tanulok meg angolul. Egy kicsit sem bántam meg ezt a döntést.

Amikor kiderült, hogy mehetek Dániába tanulni, egyszerre voltam izgatott és rémült. Nagyon féltem, hogy nem állom meg a helyemet a sok külföldivel, hogy nem fognak a többiek kedvelni vagy, hogy meg se bírok majd szólalni angolul. Egyikben sem volt igazam.

Hárman mentünk az évfolyamból: Orsi, Lilla és Én. Már indulásunk előtt 2 héttel bevettek a kinti segítők minket egy Facebook-os csoportba, amibe csak a mi csoportunk volt felvéve. Már itt lehetett nézni a többieket. Nagyon furcsa így visszaemlékezni. Ez a csoport nagyon hasznos volt, hiszen a 4 hónap alatt szinte mindent ezen keresztül beszéltünk meg.

Amikor kiérkeztünk Dánia nyugati oldalán fekvő kis városba, Esbjergbe, 2 segítő diák vitt minket kocsival a szállásunkra. Nagyon hangulatos kis helyen laktunk. Kb. 10-12 kisház egymás mellett, és mindbe külföldi, Erasmusos diákok laktak. Egyből megtetszett az egész! Mind a hárman máshol laktunk, de szerencsére az első héten Orsi oda költözött, ahol én laktam. Így 4 hónapig két másik lánnyal, egy spanyollal és egy cseh származásúval laktunk együtt. Elején voltak kisebb súrlódások, de amikor igazán megismertük egymást, egyúttal meg is szerettük a másikat.

Első hét az ismerkedős hét volt. Kirándultunk, hajózáztunk, múzeumba mentünk a 26 fős osztályunkkal. És természetesen mindenhova biciklivel mentünk egész idő alatt. Ha fúj a szél, ha esett az eső, semmi nem számított. Még garázsaink is voltak a bicikliknek a szállásunknál. Az ismerkedős hét fantasztikus volt. Már akkor megismerhettük a többieket, és beszélgethettünk is velük. Ilyenkor kezdtek eltűnni a kételyeink, hogy mi oda valók vagyunk-e. Ekkor bebizonyosodott, hogy igen.

Amikor elkezdődött a tanítás, kicsit megijedtünk. Az ég egy adta világon, semmit nem értettünk az órából. Olyan szinten beszéltek a tanáraink az angolt, hogy félelmetes. Egész idő alatt csak szótárastunk, és jegyzeteltünk. De ez csupán az első hónapra volt jellemző, mert utána sokkal jobban ment minden. Négy tantárgyunk volt: Nevelélmélet, Szociológia, Vizuális nevelés, Dán kultúra és kommunikáció. Mindegyik tanár maga volt a megtestesült segítőkészség. Bármilyen

gondunk volt, segítettek. A koordinátorunkat ugyan ritkábban láttuk, de ő is állt rendelkezésünkre, bármi nyomta lelkünket.

A négy hónap alatt rengeteget fejlődtünk! Önállóbbak és bátrabbak lettünk. Az angoltudásunkról nem is beszélve. Őszintén úgy érzem, hogy eddigi életem legjobb kalandját éltem át ebben a röpké 4 hónapban. Megismerkedtem más kultúrákkal, emberekkel a világ más tájairól, barátokat szereztem, tapasztalatokat gyűjtöttem. Felfedeztem egy másik országot, egy teljesen más világot. Bármikor órákat tudnék beszélni erről az életre szóló élményről. Mert ez tényleg az.

Szalmári Éva koordinátorunk utazásunk előtt mindig azt mondta, más emberek leszünk. És nagyon igaza volt. Amióta hazajöttem nem is térek magamhoz. Nagyon hiányzik az önállóbb élet, hogy valóban én hozhatom meg mindenben a döntéseimet, de ugyanakkor sokkal nagyobb felelősség is van rajtam. Más ember lettem, mert most már merek angolul beszélni, és a főiskolának köszönhetően idén is elnyertem az Erasmus pályázatot szakmai gyakorlatra. Ugyan abba a városba megyek, ahol tavaly voltam. Így talán nem lesz annyira ijesztő, de most egész más tapasztalatok és élmények várnak rám.

Végül csak ajánlani tudom mindenkinek, hogy menjetek Erasmusra!! És bízzatok magatokban, mert hatalmas élmény, ami tényleg örökre szól. Ezt senki nem veheti el tőletek, de ne feledjétek, rajtatok is áll a dolog! Meg kell tenni az első lépést, utána már az áramlat visz tovább.

Mátyási Zsuzsanna, Óvodapedagógus hallgató

Képek:

